

Alın Yazımdan Kalemime Yansıyan

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Ocak 2023

Göğün matemini sahiplendiği oysaki düşümün kovuğunda saklıydı dış bilemediğim kadar zalime dışlediğim bir mısır koçanında vuku bulan sarı tanelerin iz düştüğü her adımında.

Adımdan yoksundum.

Adım dahi atamayan.

Adsız fıtratım değil aşikâr yalnızlığımla vücut bulan bir yemin bir söz bir kıvılcım ya da.

Yetimdim öksüz kalmamsa an meselesi.

Ve ben her şeye rağmen hamt ettim.

Bodoslama girdin hayatıma ve ansızın firar ettin yüreğimden oysaki infilak etmesi kaçınılmazdı ve rest çektiğim kadar hayata rastladığım en debdebeli acıydın bir o kadar vazgeçilmezim.

Bir tutam hüznün düştü önce payıma.

Tutsaklığıma meyleden bir zincir daha mı ekleniyordu yoksa bu sevginin uğruna.

Can pazarı idi yaşanan ve aralıksız öten sirenler.

Mahmuzladığım duygulardan arda kalan bir yalandı belki de:

Hani, beni çok sevdiğini söylediğin...

Uyruğumdun.

Uyduğumdun.

Uydumdun.

Daldığım derin uykuydun.

Umarsız bir esinti belki de zemherinde açan çiçek misali içime kapandığım ömrün meali ve ön sözü iklimin bazen beyhude bir iç çekiş bazense berhudar olmanı temenni ettiğim beylik bir kelimadan çok fazlaydın belki de geri dönüşü olmayan verdiğim selamın hatırına salavat getirdiğim her ezan vakti hatta her an, andığım kadar ar bildiğim, edebimle yaşamının da ötesinde arz ettiğim bir düş gibi tutuklusu olduğum hüznün yamalı bohçasında hayat bulan.

İsmarladığım şiirler var adresime ulaşmayan.

İmtina ettiğim yasım var yaşımla ıslanan.

İhbar ettiğim bir suçlu var içimde çünkü kalbim müebbet yedi bir ömürlük sevgimle.

İtina ettiğim kadar gözlerine dahi bakmaya kıyamadığım...

İmha ettiğim dünüm belki de içimi kemiren sessizliğin yankısı.

İtilaf altında bir gün geceyi dahi delik deşik eden bu bitimsiz hüznün.

Gelmene yakın durdum.

Gitmeni beklerken gelecek olmandı en büyük teselli.

Hicranın güftesinde saklı olduğum kadar hazandı muhatabım.

Kararan gözlerime yağın yıldızlar kadar da parlaktı yüreğim ve her ekin zamanını dört gözle beklediğim.

Reşit olmasını dilemişken bu sevginin, ben hala çocuk kalmanın nüktesi ile serilmiştim gök kubbeye ve teselli bulduğum günün yüzü suyu hürmetine tef çaldı çalgıcı zenneler oynadı Çingene rest çekti alayına

hüznün ve çaldı söyledi elbet itibar görmediğim kadar da ikna etmişim içimdeki yetimi yetemediğim bir dünyada gün yüzü görmekten çok öte görünmez kılındığım kadar da gösterişliydi acım.
İzbelerde saklı bir çocuk gibi kalbimin ağıtlar yaktığı.
Metruk hanelerden firar eden bir haber gibi gazetelerin üçüncü sayfasına düştüğüm.
Melankoli bazense coşku kısaca ortasını bulamadığım haletiruhiyem.
Şimdilerde bir çıkış noktası arıyorum mademki bu sevgiydi yüreğime elzem ve son kozumu seriyorum masaya ve masa üstünde ne kadar acı yüklü hikâye varsa devamını şiirlerimde dile getiriyorum.
Dilemması olduğum bu özlemin aslında bir veryansın olduğunu beyan ediyorum ve çürük düşlerde ağrıyan ruhumu sözüm ona avutuyorum elbet bu sevginin uğruna da daha ne bedeller ödeyeceğim elbette başım gözüm üstüne hele ki baş tacı ettiğim mevsimin son çeyreğinde saklı bir yağmur bulutu gibi içime yağdığının ispatıdır alın yazımdan kalemime yansıyan haredeki yeniden doğumumu da müjdelerken kâinat ve Tanrı...